maks kujunenud, asus seisukohale, et 1932. a. trahterimaksu üldsummast — 110.000 kroonist — tuleb ära jaotada alkoholi müügi õigusega trahteräride vahel 72.000 krooni.

Maha arvates selle summa 1926. a. tegelikult sissetulnud trahterimaksu summast (109.883 kr. 40 s.), tekkis puudujääk 37.883 kr. 40 s. suuruses, mille katmist otsustati nõutada riigisummadest Trahteräride liikide täiendamise ja omavalitsustele trahterimaksude tulude kindlustamise seaduse (RT nr. 105 — 1928) § 61 põhjal. Selle seaduse tõlgitsemise asjus on Majandusministeerium seletanud, et see seadus ei takista puudujääva trahterimaksu osa tasumist omavalitsustele ka sel puhul, kui nad määravad jaotusele tuleva trahterimaksu üldsumma vähema kui 1926. a. tegelikult saadud. Seejuures võib aga puudujäägi katmine sündida ainult ülalnim. sead. § 61 ettenähtud normide piirides.

Kinnisvaramaksu tähtaegade edasiviimise asjas otsustati 1932. aasta II poole tähtaega edasi lükata 1. augustilt 1. septembrile. Tähtaegade edasiviimine oleks kerge sel korral, kui eelarveaasta tagasi viidaks kalendriaasta peale. Kuna aga eelarveaasta algab 1. aprilliga, on eelarveaasta esimesel poolel kulud palju suuremad kui tulud ja seepärast tähtaegade edasiviimine tekitaks, nii kaua kui puuduvad tegevuskapitalid, linnakassale raskusi. Alates 1. juulist 1933 otsustas linnavolikogu lubada tasuda kinnisvaramaksu senise kahe korra asemel aastas neljal tähtpäeval: 1. jaan., 15. märtsil, 1. juulil ja 1. oktoobril. Ühtlasi alandati viivitustrahvi 2% pealt 1,5% peale kuus.

Töölisteatri palvele, vabastada lõbustusmaksust tema poolt korraldatavad teatrietendused, otsustati vastu tulla.

Linnateenijate, nende hulgas ka õppejõudude, palkasid otsustati vähendada järgmiselt:

Palgad	300	kuni	500	(excl.)	kr.	kuus	vähendati	10%	võrra
„	260	„	300	„	„	„	„	8	„	„
„	200	„	260	„	„	„	„	6	„	„
„	170	„	200	„	„	„	„	5	„	„
„	140	„	170	„	„	„	„	4	„	„
„	120	„	140	„	„	„	„	3	„	„
„	90	„	120	„	„	„	„	2	„	„

Õppejõudude ja koolinõuniku palgad eeltoodud tabeli järgi otsustati vähendada linna poolt makstava palga osas, võttes nende kuupalga normi väljaarvutamisel arvesse linna ja riigi summadest koosnev palk.

Pealeselle vähendati lisatasu, mida makstakse: elektrijaama direktorile gaasivabriku juhtimise eest (60 kr. kuus) — 10% võrra, linnainsenerile veevärgi juhtimise eest (40 kr. kuus) — 10% võrra, linnaarstile linnahaigemajade üldjuhtimise eest (60 kr. kuus) — 50% võrra.

See palkade vähendamine otsustati teostada 1. juunist 1932. a. kuni 1. aprillini 1933. a., võttes aluseks ja juhtnööriks palkade vähendamisega seotud küsimuste lahendamisel Riigiteenijate palkade vähendamise seaduse. Linnavalitsus teatas, et ta ka oma palkasid, mis volikogu vähendamisele ei kuulu, vabatahtlikult vähendab 10% võrra.

Tartu II, lk. 186